

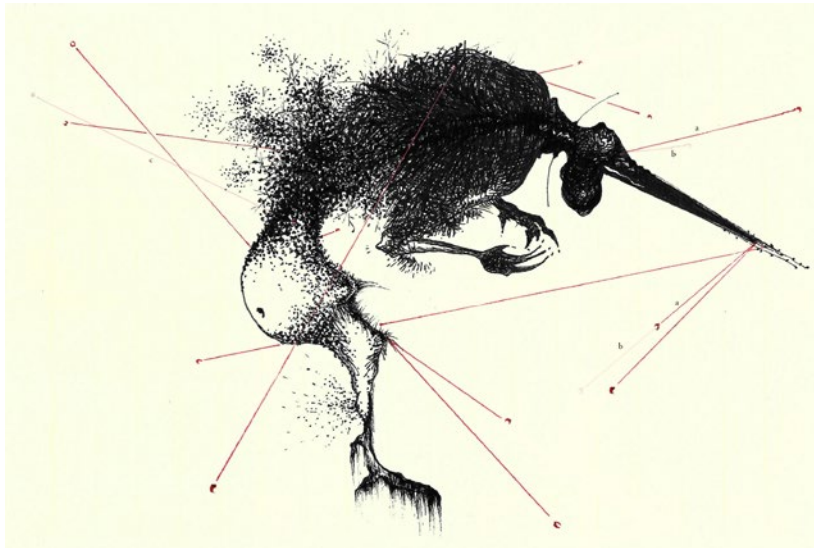
Iz Enciklumpedije Castra Fik Arke II.

Pričujoče delo sega v leto 1935, ko je botanik A. G. Botansley Castra Fik Arko prosil za mnenje glede domnevno nove vrste sicer mesojedih orhidej, ki pa se razmnožujejo kot rastlinojede živali. Castro je takoj prepoznal, da Botansleyu ne gre od rok, in mu odkrito odpisal, kar mu gre: *Spoštovani g. Botansley, nemara so vas zavedle opičje orhideje, a če naj bi znanstveno potrdil, da gre za orhideje, bi jih sam uvrstil kvečjemu v rod slabe-ideje. Dalje pa sem mnenja, da vse, kar ni herbivor, še ni nujno tudi karnivor. Izvor hrane ne razloži reprodukcije.* Vseeno pa je skica pritegnila njegovo pozornost, saj se je v tistem času intenzivno ukvarjal s statistiko ravnotežja. Kljub nenavadni kombinaciji organov ga je zato bolj zintrigirala nefunkcionalna konstitucija te še neznanne vrste, ki se mora za balans pripeti v okolje s tipalkami, katerih pomična funkcija levo-desno ji obenem omogoča skeniranje okolja – verjetno iščo uravnoteženo prehrano. Pri tem pa ni mogel mimo opažanja, da vrsta deloma kaže značilnosti fiksiranih rastlin, ki okolje privlačijo k sebi in lovijo naravno ravnotežje (točka največjega ravnovesja = ravno pravšnji višini drevesja); deloma pa se vede kot živali, ki se vlačijo skozi okolje, kjer aktivno lovijo in spretno (umetno) prilagajajo ravnotežje (npr. tudi

Skica 1: A. G. Botansley – Trinagometrija mesojedih orhidej.

med veso v zgibi na drevesih). Preprosto povedano – ni mogel doreči, ali je ravnotežje produkt oz. cilj, ki ga vrsta zasleduje in lovi, ali sredstvo, s katerim bolje zasleduje med lovom.

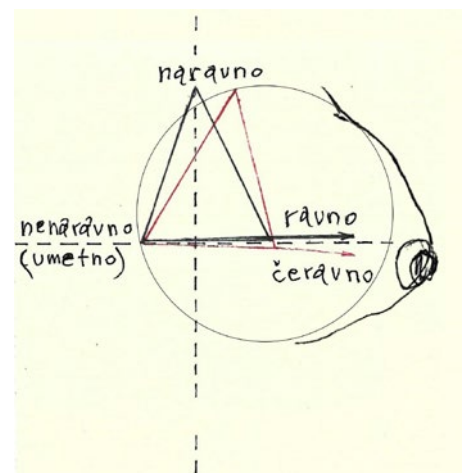

Skica 2: Castro Fik Arka (1933) – Animacija tipalnih konic za skeniranje okolja; neraziskana vrsta.

naravna vlečna sila, ki osebkje posesa v umetno skonstruirano smer odločanja, čeravno to ni funkcionalno ali skladno z njihovimi težnjami. Tj. sistemi prvakov se hranijo s podatki, ki jih osebkje v želji po reprodukciji oz. zmagi (biti-prvi-za-parjenje) prostovoljno oddajajo vanj, kar dolgoročno škodi njihovi reproduktivni možnosti ali genski pestrosti (inhibira pestrogen). Na slovesni večerji, kjer se je R. Clapham med opletanjem s šunko posmehljivo obregnil ob njegovo shemo, češ da ne veš niti, ali prikazuje joško ali ribo, je Castro opazko zvito uporabil za pojasnilo, da se sistem uravnava z odstranjevanjem neželenih značilnosti iz vidnega polja in pogostejšim prikazovanjem zelenih, s čimer se osebkje (na)učijo statistično

preferiranih vrednosti (npr. »simetrična joška je dobra riba«). Ko dalje izbirajo le še te vrednosti, se v naslednjem krogu tako dokaže točnost statistike. Rezultat procesa je viden šele po nekaj generacijah, ko se vse joške s posnemanjem simetričnih rib in ribe s posnemanjem simetričnih jošk zlijejo oz. preslikajo v monumentalen unikum (znan. unicorn): točka, ki jo sesaš = točki, ki te vsesa. *Dotični primer VLEKOSISTEMA se je slednjič radikalno prevesil, ko so se fiksne ideje rastlin dovolj dolgo vlačile po zobeh živali in je zakon čeravnotežja privedel tako daleč, da so vsi postali enako podobni drug drugemu kot sebi, od koder izvira končna podobnost s homo-in-hetero sapiensom.* Skratka, gre za sistem, ki se prehranjuje z lastno reprodukcijo. *

VLEKOSISTEM [sucksystem ecoAPPropriation]

Skica 3: Castro Fik Arka (1976) – Mehanizem Vlekosistema.